

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

zaterdag 1 mei **Romeinen 12:2^b**

'... maar getransformeerd te worden door de vernieuwing van jullie denkwijze ...'

Er zit best spanning tussen wat wij geestelijk zijn en hebben, en wat wij zijn in het vlees. Laten we de moed toch niet opgeven of gaan wanhopen. Zegt de apostel Paulus niet dat wij het evangelie hebben, als Gods **kracht** voor wie geloven? ^{Rom.1:16}

Afgelopen woensdag lazen we over de vruchten van de geest. ^{Gal.5:22} In een boomgaard hangen ook niet ineens van de ene dag op de andere grote peren tussen de bladeren. Eerst is er een knopje, dan een teer bloemetje, dan een klein hartje in het bloemetje dat opengaat door de zon en de regen. Dan uiteindelijk komt de vrucht die groeit en rijp wordt.

Als we de natuur als voorbeeld mogen nemen, zou God dan ook niet op een soortgelijke manier met ons hart te werk gaan?

zondag 2 mei **Romeinen 12:2^c**

'... opdat jullie toetsen wat de wil van God is, het goede en welgevallige en gerijpte.'

In de brief aan de Filippenzen wordt de gezindheid van Christus uitgelegd: nederig zijn van hart en gehoorzaam zijn aan Gods wil. Hij is Gods geschenk in genade aan ons, tot redding. Zijn geloof is Gods naderingsgave.

Als 4e voorbeeld in die brief beschrijft Paulus zichzelf. Kort gezegd: een carrièrejager, met veel vertrouwen in eigen vlees, die meent onberispelijk te worden in de wet, en noem maar op. In die levensloop kwam Hij zichzelf tegen, ^{Rom.7} In gevecht met zichzelf vanwege zijn begeren in relatie tot de wet. ^{Rom.7} Hij miste de innerlijke kracht om de hele wet te gehoorzamen. Hij riep uit: "Ík, ellendig mens ..." ^{Rom.7:24a}

De innerlijke kracht die hem ontbrak, is de genade die ons bevrijdt van ik-gerichtheid en die heel doeltreffend ons denken vernieuwt.

Wanneer ons denken is gericht op Gods genade voor ons – zoals Christus altijd gericht is op God – ontvangen wij kracht om in overeenstemming met ons geloof te denken en te handelen. Genade doet het!

Laten wij God danken door Jezus Christus onze Heer.

maandag 3 mei **2 Corinthiërs 5:11**

'De vrees van de Heer dan kennend, overtuigen wij mensen; voor God echter is openbaar wie we zijn, en ik verwacht ook in jullie gewetens openbaar gemaakt te worden.' ^[naar NCV]

In deze brief reageerde Paulus op beschuldigingen en het wantrouwen dat de Corinthiërs hadden sinds enigen de gemeente waren binnengedrongen met een ander evangelie. Zij trokken Paulus' gezag, kunde en motieven in twijfel, en vergeleken zichzelf met de bekende Griekse filosofen die in die tijd rondgingen. Paulus miste volgens hen gezag en uitstraling.

Hoe reageer je op zulke opmerkingen? Ga je ertegenin, om te bewijzen dat je niet onderdoet voor anderen? Paulus zegt hier dat het niet gaat om ontzag voor mensen, maar voor God. Dat is namelijk wat 'de vrees van/voor de Heer' is, ontzag en respect voor Hem.

God kende Paulus, en dat was genoeg bevestiging voor hem. Hij deed zijn taak en verkondigde de waarheid. Door zijn boodschap verwachtte hij ook de Corinthiërs eens van zijn motieven te overtuigen.

Laat het ook voor ons genoeg zijn dat God ons kent, zodat we niet op zoek hoeven naar bevestiging van mensen.

dinsdag 4 mei **2 Corinthiërs 5:12-13**

'Wij bevelen niet weer onszelf aan bij jullie, maar geven jullie een mogelijkheid je op ons te beroemen, opdat jullie antwoord zouden hebben voor hen die zich beroemen in het uiterlijk en niet in het hart. Want, hetzij wij buiten onszelf zijn, het is voor God, hetzij wij verstandig zijn, het is voor jullie.' ^[naar NCV]

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziane Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

Ook vandaag gaat het er weer over hoe Paulus antwoordde op de aantijgingen van zijn tegenstanders, die op hem neerkeken. Ze keken op hem neer, want hij had geen overtuigend voorkomen, en had enorm veel tegenstand en tegenslag te verduren bij zijn reizen en bij het verkondigen. Daarmee maakte hij niet bepaald een sterke indruk. Het zal er zelfs op geleken hebben dat ze dwaas of 'buiten zichzelf' waren, dat ze toch doorgingen en het verdroegen.

Maar, zo lezen we, het gaat niet om de buitenkant, maar om wat het hart beweegt. Bij Paulus was dat de waarheid die hij mocht verkondigen, wat verstandiger bleek te zijn dan alle dwaze redeneringen van zijn tegenstanders.

Een les voor ons. Laten we niet naar de buitenkant kijken, maar naar het hart. En als we ons ergens op willen beroemen, laten we roemen op die waarheid die in ons hart is gegeven.

woensdag 5 mei **2 Corinthiërs 5:14-15**

'Want de liefde van Christus dringt ons, dit geoordeeld hebbend, dat indien Eén voor allen gestorven is, dus allen gestorven zijn. En Hij is gestorven voor allen, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven is en opgewekt werd.' [proeve CV]

We lazten de afgelopen dagen, dat we niet teveel zouden proberen aanzien te krijgen bij mensen, of mensen zouden beoordelen op welke indruk ze maken. Maar wat is er dan mis mee, om een beetje voor eigen roem te gaan? Om een beetje achter aanzien bij andere mensen aan te gaan? Kan dat kwaad?

Het heeft te maken met hoe je naar je eigen leven kijkt. Door de liefde van Christus moeten Paulus en zijn medewerkers inzien dat niet alleen Hij voor ons, maar wij allemaal met Hem mee gestorven zijn. Ons ego, ons ik, is daar aan het kruis gegaan. En met Christus stonden we weer op, maar met een wezenlijk verschil: we leven niet meer voor onszelf, maar voor Hem.

Als Hij het is Die dat alles voor ons gedaan heeft, Die ons alles geeft, en als wij helemaal voor Hem leven, waarom dan de roem voor onszelf opeisen?

Dat is geen makkelijke boodschap. Laten we daarom Vader vragen onze manier van kijken naar onszelf en de mensen om ons heen te veranderen. Laat de liefde van Christus ook ons dringen zo naar onszelf en naar elkaar te kijken.

donderdag 6 mei **2 Corinthiërs 5:15-16**

'En Hij is gestorven voor allen, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven is en opgewekt werd. Daarom kennen wij vanaf nu niemand meer naar het vlees. En ook indien wij Christus gekend hebben naar het vlees, dan kennen wij Hem zo nu niet meer.' [naar NCV]

Als we leren dat we niet voor onszelf leven, maar voor Hem, en dat dit ook geldt voor de gelovigen om ons heen, dan gaat het niet meer om aanzien bij mensen. Als we voor God leven, wat maakt het dan uit wat mensen van ons vinden? We doen het niet voor hen, maar voor God.

De logische conclusie is, dat we dan ook niet mensen zouden moeten beoordelen op de indruk die ze maken of het aanzien dat ze hebben. Paulus beoordeelde eens, vóór zijn bekering, Christus op die manier. Hij keurde Hem af op basis menselijke overwegingen. Maar dat alles werd volkomen waardeloos toen hij Christus leerde kennen.

Ook wij oordelen zo makkelijk naar menselijke maatstaven. Dat is wat het betekent, om elkaar naar het vlees te kennen. Maar zo zouden we dus niet meer elkaar moeten beoordelen, we zouden voorbij de buitenkant naar elkaars hart kijken.

vrijdag 7 mei **2 Corinthiërs 5:17**

'Zo is het dat, indien iemand in Christus is, hij een nieuwe schepping is: wat van oorsprong was, is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen!' [proeve CV]

Vanmorgen hebben we misschien een bekend vers, maar in de context van de verzen van afgelopen dagen wordt de betekenis pas goed duidelijk. We zijn met Christus gestorven, waarmee onze oude ik, ons ego, is gestorven.

Maar daar blijft het niet bij, we staan met Christus op in een nieuw leven, waarin we al iets proeven van hoe het leven daadwerkelijk zal zijn in de nieuwe schepping straks. Dan leeft God onder de mensen, zoals Hij nu al in ons leeft met Zijn geest. Dan is er geen afstand meer tussen mensen en God, zoals ook wij nu al direct tot Vader kunnen naderen. En zoals verschillen tussen arm en rijk, man en vrouw, Jood en niet Jood dan weg-

vallen, zo zouden ook wij elkaar nu niet meer op basis van de buitenkant beoordelen, maar zien hoe we allemaal voor God leven en één zijn in Hem.

We zijn er al lang mee bekend, maar laten we vandaag stilstaan bij ons voorrecht, en God danken dat we zo bij Hem terecht kunnen en zo mogen leven.

zaterdag 8 mei 2 Corinthiërs 5:18-19

'Het al is echter uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Christus en ons de dienst gegeven heeft van de verzoening, dat is, dat God in Christus de wereld verzoende met Zichzelf, hun niet hun krenkingen aanrekenend, en in ons het woord van de verzoening plaatsend. ^[proeve CV]

Het is God Die ons leven zo veranderd heeft dat we een nieuw leven leven en onze relatie met Hem hersteld heeft. Hij heeft onze vijandschap tot Hem weggenomen. Dat komt niet uit onszelf. We hoeven ook niet zelf hard ons best te doen onze relatie met God te herstellen. Dat komt uit Hem, Hij heeft ons hart veranderd.

En wat zo mooi is, is dat het niet alleen voor ons geldt, maar voor de hele wereld. God heeft allen met Zichzelf verzoend. En ook hiervoor geldt dat alles uit God is. Het hangt niet van de reactie van mensen af, het is gewoon een feit. Daarom is het een boodschap, die alle mensen moeten horen. Niet een oproep dat ze zelf van alles moeten doen, maar simpelweg de boodschap: God heeft jou verzoend!

zondag 9 mei 2 Corinthiërs 5:20-21

'Voor Christus dan zijn wij gezanten, alsof God aanspreekt door ons. Wij smeken ter wille van Christus: wordt verzoend met God! Want Die geen zonde kende heeft Hij voor ons tot zondeoffer gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid van God in Hem.' ^[proeve CV]

Het is een feit dat God de wereld met Zichzelf verzoend heeft. Hij heeft de vijandschap weggehaald; er zit niets meer tussen ons en God in. Waarom dan hier nog de oproep verzoend te worden met God?

Ondanks dat er niets tussen ons en God in zit, kan het zijn dat mensen dit niet weten of beseffen, en toch wandelen als vijanden van God. Maar dat is niet nodig, want door het offer van Christus staan we recht voor God, en is de weg vrij. Dát is de boodschap van verzoening, die de wereld moet horen, en die in ons hart moet zinken.

maandag 10 mei 1 Corinthiërs 15:3-8

'Want voor alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalven. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene.'

Als wij dit getuigenis lezen, hoe zou iemand dan nog kunnen twijfelen aan de lichamelijke opstanding van onze Heer en Redder Jezus Christus? Laat u niets wijsmaken door theologen die Gods Woord wagen te kleineren tot een bundel verhalen, geschreven door mensen met de bedoeling elkaar moed in te spreken. Wát een armoe!

Het zijn de verlichte ogen van het hart die ons doen erkennen Wie Hij is en wat Hij voor ons en de mensheid betekent. Laten wij de Vader der heerlijkheid bidden en danken voor die geest van wijsheid en onthulling. ^{Ef.1:17-18}

dinsdag 11 mei Handelingen 1:1-3

'Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de heilige Geest Zijn bevelen had gegeven; aan wie Hij Zich ook na Zijn lijdens met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft.'

Gisteren hebben wij gelezen aan wie de opgestane Heer Zich heeft laten zien, lijfelijk, in de gedaante van wat Hij voor Israël is: de Koning der koningen en Heer der heren!

In die dagen leek het nog alsof het Duizendjarig Rijk op het punt stond aan te breken. Het zou echter 'even' anders lopen, een wending waarvoor de apostel Paulus geroepen werd en hem voerde naar de natiën. Onder hen, die eerst veraf waren, bracht hij, tot de dag van vandaag, dat unieke evangelie van het in genade gered zijn, onvoorwaardelijk,

louter door geloof, Gods naderingsgave – als het ware de voucher die Hij ons heeft geschonken voor een weergaloos heerlijke toekomst te midden van de hemelingen, voor altijd tezamen met onze Heer Christus Jezus!

woensdag 12 mei **Johannes 20:15-18**

'Jezus zeide tot haar: "Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij?" Zij meende, dat het de hovenier was, en zeide tot Hem: "Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen." Jezus zeide tot haar: "Maria!" Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreeuws: "Rabboeni", dat wil zeggen: "Meester!" Jezus zeide tot haar: "Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God." Maria van Magdala ging heen en boodschapte de discipelen, dat zij de Here had gezien en dat Hij haar dit gezegd had.'

Het evangelie van Johannes rept niet over de hemelvaart vanaf de Olijfberg. Maar in Johannes 20:17 staat wel iets opmerkelijks: Jezus zei tegen Maria van Magdala: *"Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God."*

Klaarblijkelijk is de Heer reeds korte tijd na Zijn opstanding, nadat Hij Zich aan Maria had laten zien, naar Zijn Vader opgevaren. Daarna heeft Hij Zich met vele kentekenen levend aan de apostelen vertoond, *'veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft.'* Toen kreeg de ongelovige Thomas wél toestemming Hem aan te raken en te erkennen dat Hij het toch écht in persoon was! Joh.20:24-29

donderdag 13 mei **Handelingen 1:9-11**

'En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij henenvoer, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: "Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.'"

Zo keerde onze verrezen en verheerlijkte Heer terug naar Zijn Vader om aan Diens rechter zijde, symbool van kracht en macht, de ereplaats in te nemen. Daar is Hij gezeten, in alle rust, want *alles* is volbracht. God heeft Hem zo uitermate verhoogd en Hem in genade de naam boven alle naam geschonken. In Zijn naam zal alle knie zich buigen, zowel van de hemelingen en van hen die op aarde en onder de aarde zijn. Dan zal alle tong van harte belijden: Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God, de Vader! Fil.2:9-11

vrijdag 14 mei **1 Timotheüs 6:15-16**

'... de Koning van die heersen en Heer van die heer zijn, Die alleen onsterfelijkheid heeft, wonend in ontoegankelijk licht ...' [NCV]

Wie anders kan 'alleen onsterfelijkheid' hebben dan Christus Jezus? Hij woont nu in een dimensie die zich aan menselijke waarneming onttrekt, in licht dat voor onze ogen ontoegankelijk is. Dat was het intense licht uit de hemel, dat rond Paulus opflitste toen hij Damascus naderde. Het verblindde hem zozeer dat hij alleen een stem hoorde en moest vragen *"Wie bent U, Heer?"* Hand.9:3-5 Die vraag heeft hij daarna in alle toonaarden in zijn brieven beantwoord.

Zo hebben ook wij Christus mogen leren kennen met Zijn liefde die alle kennis te boven gaat en daarmee ook de liefde, waarmee God ons en alle mensen liefheeft. Ef.2:4, 3:19, 4:2
En die liefde is beslist niet ontoegankelijk ...!

zaterdag 15 mei **Johannes 3:12**

'Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg?' [HSV]

Nikodemus, een vooraanstaand Farizeeër, bezocht onze Heer Jezus in de nacht om Hem vragen te stellen. Hij begon al direct te zeggen dat God met onze Heer was. Joh.3:2 Dat strookt met de profetie van Jesaja in 7:14 waaraan Jozef jaren eerder herinnerd werd – *"... u zult Hem de Naam Immanuel geven";* vertaald betekent dat: God met ons. Matth.1:23 [HSV]

Nikodemus begreep aanvankelijk niet veel van de antwoorden die de Heer hem gaf. Bij hem was het geloof nog niet tot bloei gekomen. Vandaar Jezus' uitspraak in de tekst van vandaag.

Voor 'hemelse dingen' staat in het Grieks *epourania*, wat wij in de wandelgangen wel 'het bovenhemelse' noemen. Het duidt een gebied aan met totaal andere dimensies dan die wij kennen. Het is voor ons dan ook niet waarneembaar. Wij weten slechts één ding zeker: daar is nú al voor ons een plaats gereserveerd! ^{Ef.2:6-7 en 3:10}

zondag 16 mei **Efeziërs 3:9-10**

'... opdat nu door de uitgeroepen gemeente aan de soevereiniteiten en de volmachten te midden van de hemelingen de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt wordt ...'
[NCV]

Dat kleine woordje 'nu' [Grieks: *nun*] is veelzeggend: het duidt op de realiteit dat 'het geheimenis dat vanaf de eonen weggehouden was in God' onthuld is en dat voor ons nú al die plaats te midden van de hemelingen gereserveerd is. Die is nog niet door ons ingenomen, maar je kan erop wachten dat het straks werkelijkheid zal worden!

Die 'hemelingen', die bewoners van 'het bovenhemelse' vormen een zeer gemêleerd gezelschap. Reken maar dat zij perplex zullen staan als wij in hun midden verschijnen! Onze taak is niets anders dan in de komende eonen aan hen bekend te maken hoe overtuigend de rijkdom is van Gods genade in Zijn mildheid voor ons in Christus Jezus. ^{Ef.2:7}

Tot het zover is, hebben wij hier en nu nog de complete wapenrusting van God hárd nodig. Dus nog even volhouden, geliefde broeder en zuster!

maandag 17 mei **Handelingen 1:12**

'Toen keerden zij terug naar Jeruzalem van de berg, genaamd Olijfberg, die dicht bij Jeruzalem is, een sabbatsreis daarvandaan.'

Wat moet dat een overweldigende gebeurtenis zijn geweest! De Heer werd uit hun midden opgenomen en heeft Zich gezet aan de rechter(hand) van God. Zij waren hier getuige van. Gezamenlijk verlaten ze daarna de Olijfberg. Als je de gangbare weg richting de stadsmuur van Jeruzalem volgt, kom je ook langs de hof van Gethsemane, om vervolgens door de stadspoort in de oostmuur binnen te gaan.

Nu is dat de bekende, dichtgemetselde 'gouden poort'. Daardoor komt men direct op het tempelplein.

Hoe vaak was de Heer niet op de berg geweest om in de nacht te bidden tot Zijn Vader, om vervolgens in de tempel te gaan prediken? Nu lopen zij dezelfde weg, zonder hun Heer: *'En zij keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, en zij waren voortdurend in de tempel, lovende God!!'* ^{Luc.24:52,53}

dinsdag 18 mei **Handelingen 1:11**

'Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.'

Twee mannen in witte klederen deelden deze woorden aan de discipelen mee. Dit geeft de hemelvaart van Jezus nog een extra spannende lading mee, nl.: Zijn wederkomst op de Olijfberg, waarmee het koninkrijk van Israël zal aanbreken en Israël het leidende (i.p.v. het lijdende) volk op aarde zal zijn!

Het is zo geruststellend dat Gods woord keer op keer een eenheid blijkt te zijn. Want ook deze wederkomst (anders dan het in de lucht tegemoet gaan van de Heer) ^{vlg.1Thess.4:16} is al door de profeet Zacharia voorspeld – als 'het woord van de Here, over Israël' ^{Zach.12:1} Lees Zacharia 14 vers 3 en 4.

woensdag 19 mei **Johannes 16:5-7 en 12-14**

'En nu ga Ik heen tot Hem, Die Mij gezonden heeft, en niemand van u [discipelen] vraagt Mij: Waar gaat Gij heen? Maar omdat Ik dit tot u gesproken heb, heeft droefheid uw hart vervuld. Doch Ik zeg u de waarheid: het is beter voor u dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.'

'Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen.'

De discipelen hebben de laatste weken voor Pasen zeer indringende dingen gehoord en

gezien. Persoonlijk hebben ze verlies geleden, in de knel gezeten.

Jezus wist dat de geestelijke zaken hun bevattingsvermogen te boven gingen. *'Het is beter voor u dat Ik heenga.'*

Hoe kan dat nou beter voor hen zijn? Wat moeten zij nog zonder Jezus, waarvan zij wel overtuigd waren dat Hij de Christus was?

Niet voor niets zegt Hij: *'maar thans kunt gij het niet dragen.'* Om het wel te kunnen dragen en niet zo erg om raad en leiding verlegen te zitten, zal de geest der waarheid, de heilige, hun alles meegeven uit hetgeen van Jezus Christus zelf is, tot verheerlijking van Hem! En dat staat spoedig te gebeuren!

'O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!' Rom.13:33

donderdag 20 mei **Lukas 24:49**

'En zie, Ik doe de belofte Mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.'

Precies zo gebod de Heer hun bij het allerlaatste samenzijn in Bethanië vlak voor de opneming van Jezus Jeruzalem niet verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader! Luc.24:49

vrijdag 21 mei **Handelingen 1:15 en 20^b**

'En in die dagen stond Petrus op onder de broeders – en er was een groep van ongeveer honderdtwintig personen bijeen – en hij sprak: "Mannen broeders, het schriftwoord moest in vervulling gaan, dat de heilige geest voorheen bij monde van David gesproken heeft aangaande Judas ...'

'Een ander neme het opzicht, dat hij had.' Psalm 109:8

Uit deze aantekeningen van Lukas blijkt, dat de groep getuigen aanzienlijk groter was, dan de elf overgebleven discipelen, en de ons bekende vrouwen, zoals o.a. Maria, de moeder van Jezus.

Op grond van de profetieën in de woorden van David, besluit Petrus dat de leeggevallen plaats van Judas weer ingenomen moet worden door een getrouw iemand die vanaf de doop bij Johannes de dooper tot aan de kruisiging en opstanding bij hen was. Daarbij komen zij op twee namen van broeders die daaraan voldeden

Zij pasten daarom een oud Joods gebruik toe: het werpen van het lot. Maar daaraan voorafgaand is er – gelukkig – gebed! Zij roepen God aan om diegene die Hij van deze twee uitgekozen heeft aan te wijzen. Het lot valt aldus op Matthias. De woorden van David gaan in vervulling: Matthias werd verkozen verklaard bij de elf apostelen.

Zo spreken zij God aan op een bijzonder kenmerk: "Gij die aller harten kent!" Hand.1:24. Zie ook: Hand.15:8 God is de hartenkenner bij uitstek! En zó kent Hij ook ieder van ons.

zaterdag 22 mei **Handelingen 2:1**

'En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen.'

We mogen aannemen dat het hier dan ook om die 120 getrouwe gelovigen van de Heer gaat. Maar zij waren niet de enigen die in Jeruzalem verzameld waren!

De oorspronkelijke betekenis van deze dag is het einde van het 'wekenfeest' van de Joden.

Dat begint bij Pasen en vindt zijn slot op deze dag, die wij kennen als Pinksterdag.

Van oorsprong waren het oogstfeesten (resp. van de gerst en de tarwe).

Met Pesach werd het vertrek uit Egypte herdacht en tot slot, na 7 weken, op de 50e dag [Gr.: pentekostè = pinsteren] volgde een feest dat ingevuld werd met de dank voor het geschenk van de Torah door het lezen van de 'Tien geboden', de uitspraken van God. Daarom zijn er ook vele Joden uit het gehele land en veel uit de omliggende landen van de diaspora. Daarom waren er die dag zoveel talen te horen in Jeruzalem! Hand. 2:6-11

Deze keer zal er iets buitengewoons, iets geheel nieuws gebeuren!

zondag 23 mei **Handelingen 2:2-4 en vers 5, 6**

'En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de geest het hun gaf uit te spreken.'

'Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel; toen dit geluid gekomen was, liep de menigte te hoop en verbaasde zich, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken.'

Deze grote manifestatie van heilige geest betreft de twaalf apostelen en de getrouwen. Allen zijn gelovigen uit de besnijdenis.

Er is te zien en horen hoe de geest deze mensen aangrijpt en doet spreken in vreemde (geen onbekende!) talen over de grote daden van God! ^{Vers 11} Dit brengt een bijzondere uitstraling over deze dag, een ingrijpen van God. God ziet naar Zijn volk om!

Ook de toehoorders zijn vrome mannen van Israël, het zijn geen andere volken, het zijn Joden die tussen andere volken leven.

En Petrus geeft bij zijn toespraak tot al deze vromen uitleg en vat het evangelie voor de Joden als volgt samen in vers 38: *'Bekeert u, en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave [geschenk] des heiligen geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.'*

Wat een ontzettend grote dag! De 'oogst' onder het Joodse volk is begonnen; het Koninkrijk van Israël wordt opnieuw aangekondigd, wachtende, totdat Zijn voeten weer op de Olijfberg zullen staan!

maandag 24 mei **Romeinen 13:1**

'Ieder mens moet zich onderwerpen aan de overheden, die boven hem staan. Want er is geen overheid dan door God en die er zijn, zijn door God gesteld.'

We leven in een bijzondere tijd, waarin veel dingen gebeuren, en nog meer te gebeuren staat. Ook vandaag de dag zien we roering en zien we regeringsleiders hun uitspraken doen en beslissingen nemen, veelal onder kritiek van opposities en het volk.

Maar wat is eigenlijk onze plaats als gelovige ten opzichte van de overheden? Of nog beter: wat is de plek van die overheden zelf ten opzichte van God? Dan is Paulus in bovenstaand vers hier duidelijk in: onze overheid is door God gesteld!

dinsdag 25 mei **1Timotheüs 2:1-2**

¹ *Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, ² voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid.'*

Kijk, dat is de houding die Paulus ons voorhoudt. Die is niet gericht op het afbranden van overheden, maar op hun welzijn – in de wetenschap dat God er is, Die boven deze partijen staat. Vandaar dat u en ik dankzeggingen kunnen doen, God kunnen danken dat Hij hen in die positie gesteld heeft.

woensdag 26 mei **1Timotheüs 2:3-5**

³ *Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, ⁴ Die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen. ⁵ Want er is één God en ook één middeelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus ...'*

God wil dat al deze mensen gered worden en zal hen ook redden. ^{1Tim.4:10}

Ook onze overheden, politici en andere machtsdragers zijn Gods schepselen en behoren Hem toe. Zij zullen tot besef van de waarheid komen dat er één God is en zij zullen gered worden. Redenen genoeg om voor deze overheden te bidden en Hem te danken, want: er is één God! Er is er één, Die alles beschikt en ook onze overheden heeft gesteld op de plek die ze hebben.

donderdag 27 mei **Filippenzen 4:4-7**

⁵ *Laat jullie inschikkelijkheid bij alle mensen bekend worden: de Heer is nabij. ^[NCV]*

Onze bijbels kennen een indeling in verzen, maar in de oorspronkelijke geschriften is dit niet het geval. De frase 'de Heer is nabij' is dan ook niet een zin die alleen bij vers 5 hoort, maar ook bij het voorgaande en navolgende. We kunnen ons altijd verheugen, want Hij is nabij, ^{vs.4} we kunnen naar alle mensen inschikkelijk zijn, want Hij is nabij. ^{vs.5}

Ook hoeven we ons geen zorgen te maken, want Hij is nabij. ^{vs.6} Alle omstandigheden en al onze verzoeken kunnen we bij Hem brengen, onder *dankzegging* dat Hij God is en alles in Zijn hand heeft. Bij Hem gaat er niets mis en daarom weten we dat alles past in Zijn bedoeling en plan. ^{Ef.1:11}

Wanneer we dat beseffen, ervaren we vrede, ^{vs.7} omdat we niet voor onszelf hoeven te

zorgen, maar Hij voor ons zorgt. Dat Hij een plan en bedoeling heeft met alles, gaat ons denken en verstand natuurlijk ver te boven. Onze gedachten kunnen met ons aan de haal gaan, door zorgen die we hebben over grote en kleine dingen. Geef het over aan Hem, Hij is God en dat besef zal je hart en gedachten verzekerd bewaren. Beschermd, veilig en onaantastbaar!

vrijdag 28 mei **1Corinthiërs 15:58**

'Daarom, mijn geliefde broeders, word bestendig, onverzettelijk, overvloedig zijnde in het werk van de Heer, altijd waargenomen hebbend dat jullie moeite in de Heer niet leeg is.'
[NCV]

Ik heb deze tekst vaak gelezen, totdat iemand mij opmerkzaam maakte op het feit dat er niet staat: overvloedig in het werk **voor** de Heer. In dat geval zou het *ons* werk zijn voor Hem. Nee, het gaat om het werk **van** de Heer. Niet *wij* zouden werken. *Hij* doet Zijn werk, overvloedig.

Wanneer?

Als we bestendig en onverzettelijk zijn. Wat is het geweldig om je dat bewust te zijn!

zaterdag 29 mei **1Corinthiërs 15:52**

'... in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.'

Paulus schrijft hier over een uitzonderlijk voorrecht dat de generatie ten deel zal vallen die in leven is ten tijde van de parousia van Christus.

Hoezo een uitzonderlijk voorrecht?

Wel in 1 Thessalonicenzen 4 zegt Paulus dat deze gebeurtenis in twee etappes zal plaatsvinden. *Eerst* zal de bazuin klinken waarbij 'de doden in Christus' zullen opstaan. ^{vs.16} En pal daarop klinkt *weer* een bazuin, en dan zullen de levenden 'in een ondeelbaar ogenblik' worden veranderd. Zij zijn dan een generatie die niet zal sterven. Zij worden dus ook niet *opgewekt* in onvergankelijkheid maar *veranderd* in onvergankelijkheid. Vervolgens zullen deze twee groepen, de opgewekte doden en de veranderde levenden, tegelijk en samen worden weggerukt om de Heer tegemoet te gaan in de lucht. ^{vs.17} Wat een verwachting!

zondag 30 mei **1Thessalonicenzen 5:2**

'... immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht.'

In het voorafgaande had Paulus de Thessalonicenzen geschreven over het geweldige uitzicht van hen die geloven. Bij het klinken van de bazuin zullen allen in Christus (overleden of nog levend) weggerukt worden en de Heer tegemoet gaan in de lucht. Nergens lezen we over zo'n verwachting bij Israëls profeten. Wat Paulus zegt is: die dag zal *hen* (de wereld) overvallen als een dief in de nacht, maar gelovigen die in het licht wandelen niet. *Die* weten immers dat wanneer de wereld gerust en optimistisch is, voor *ons* het aftellen kan beginnen. Laten we daarom 'nuchter en wakker zijn'. ^{vs.6}

maandag 31 mei **2 Corinthiërs 5:17^a**

'Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping ...'

Het 'in Christus zijn' is niet een werk dat door onze verdiensten tot stand kwam. Efeziërs 1:4 en 5 zegt immers: God ...

*'... heeft ons uitgekozen **in Hem** vóór de nederwerping van de wereld, opdat wij heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn, in liefde ons tevoren bestemmend tot het zoonschap door Christus Jezus voor Zichzelf ...'* ^{Ef.1:4,5}

Wij hebben dus niet (voor) Hém gekozen, zoals sommigen menen (die geregeld oproepen tot het 'kiezen voor Jezus'), maar *God* heeft óns uitgekozen en in liefde ons *tevoren* bestemd tot het zoonschap door Christus Jezus. God bracht Zijn onmetelijke liefde tot uitdrukking, doordat Hij Zijn geliefde Zoon, Christus Jezus, gaf om zondaren en om heel de schepping te redden. Door Zijn kiezen voor ons mogen wij nu in Christus zijn: je uitgekozen weten en ook al een nieuwe schepping zijn. En dat alles niet voor onszelf, zoals ook Christus niet voor Zichzelf kwam, maar om tot zegen te zijn voor anderen! Zo kunnen wij deze dag tot zegen zijn, in welke omstandigheden wij ook zijn.

